

Sygn. akt II Cz 311/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Piotr Starosta

SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa M. S.

przeciwko Powiatowi (...)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świeciu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Tucholi w przedmiocie kosztów procesu zawartego w punkcie 2 wyroku zaocznego z dnia 19.02.2014 roku, sygn. akt VI C 1646/13

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 1.417 zł (tysiąc czterysta siedemnaście).

2. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 90 zł (tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego).

Sygn. akt II Cz 311/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świeciu w VI Zamiejscowym Wydziale Cywilnym w Tucholi wyrokiem zaocznym z dnia 19.02.2014 roku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.650 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20.11.2013 roku do dnia zapłaty. W punkcie 2 tego wyroku zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 937 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 702 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu postanowienia o kosztach procesu zawartego w punkcie 2 wyroku zaocznego Sąd Rejonowy wskazał, iż powódka w 6 pozwach domagała się zasądzenia od pozwanego kwot odpowiednio: 900 zł, 750 zł, 750 zł, 750 zł, 750 zł, 750 zł, w każdym przypadku z ustawowymi odsetkami od dnia 20.11.2013 roku i w każdym z tego samego tytułu tj. zwrotu nienależnie pobranej części opłaty za wydanie kart pojazdów. Zarządzeniem z dnia 29.11.2013 roku Sąd połączył wszystkie te sprawy do wspólnego rozpoznania z uwagi na tożsamość stron oraz roszczeń. Wyrokiem zaocznym z dnia 19 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy uwzględnił żądania powódki w całości. Na zasądzone koszty procesu składały się: kwota 600 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda, 127 zł z tytułu

opłat od pozwów i 102 zł. z tytułu opłat od pełnomocnictw procesowych. Jako podstawę prawną tego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał art. 102 kpc w zw. z art. 98 § 1,3,4 kpc w zw. z art. 99 kpc, zgodnie z którym Sąd w wypadkach szczególnie uzasadnionych może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W ocenie Sądu Rejonowego zasądzenie od pozwanego wynagrodzenia procesowego za każdą z połączonych spraw stanowiłoby nadużycie prawa. Zdaniem Sądu nie jest do zaakceptowania sytuacja, w której pełnomocnik powódki w wyniku sztucznego rozdzielenia spraw ewidentnie nadających się do wniesienia w jednym pozwie uzyskuje za każdą z nich wynagrodzenie zgodne ze stawkami. Żaden z pozwów nie wymagał bowiem znacznego nakładu pracy pełnomocnika i żadna z połączonych spraw nie wymagała przeprowadzenia odrębnego postępowania dowodowego a nawet obecności pełnomocnika na rozprawie.

Zażalenie na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 2 wyroku zaocznego wniosł powód, żądając jego zmiany poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwoty 1.417 zł tytułem kosztów procesu w tym 1.182 zł. tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Powód wskazał na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 02.07.2009 roku w sprawie III CZP 5/09, z którego wynika, iż połączenie spraw do wspólnego rozpoznania nie pozbawia ich samodzielności dlatego także koszty procesu winny być zasądzone odrębnie. Na tak obliczone koszty składa się 235 zł z tytułu zwrotu uiszczonych opłat sądowych, 102 zł z tytułu opłat skarbowych od pełnomocnictw procesowych i 1080 zł. z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego po 180 zł. za każdy z pozwów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za zasadne.

Sąd Okręgowy podziela podniesione w zażaleniu zarzuty.

Nie ma wątpliwości, iż powódka wniosła 6 pozwów, które obejmowały żądania zwrotu pobranych bez podstawy prawnej opłat za wydanie kart pojazdów. Pozwy te wpłynęły do Sądu Rejonowego w tym samym okresie i na podstawie art. 219 kpc zostały połączone do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą, którą zarejestrowano jako pierwszą tj. VI C 1646/13. Sąd w dniu 19.02.2014 roku wydał wyrok zaoczny, w którym zasądził wszystkie dochodzone przez powódkę kwoty w łącznej wysokości 4.650 zł. Jak wynika z zaskarżonego postanowienia i uzasadnienia wyroku Sąd zasądzając koszty procesu w tym należne powodowi wynagrodzenie ustanowione przez niego pełnomocnika procesowego przyjął stawkę obliczoną od zsumowanego łącznego żądania ze wszystkich połączonych spraw. Powód wnosi natomiast o przyznanie mu wynagrodzenia pełnomocnika procesowego obliczonego z uwzględnieniem wartości przedmiotu sporu wskazywanego w każdej z wnoszonych spraw oddzielnie.

Sąd Okręgowy stanowisko wyrażone przez powoda w zażaleniu uważa za prawidłowe. Poza orzeczeniem Sądu Najwyższego wskazanym w uzasadnieniu zażalenia również z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 03.02.2012 roku w sprawie I CZ 164/11 wynika, iż w razie połączenia kilku spraw na mocy art. 219 kpc w celu ich łącznego rozpoznania lub także wyrokowania stronie przysługuje zwrot kosztów procesu odrębnie w każdej z połączonych spraw. Sąd Najwyższy wyraził pogląd, który w całości podziela Sąd Okręgowy, iż połączenie spraw na podstawie art. 219 kpc jest jedynie zabiegiem technicznym, który nie prowadzi do powstania jednej nowej sprawy i nie pozbawia połączonych spraw ich odrębności. W uzasadnieniu w/o postanowienia Sąd Najwyższy powołał się na 5 wcześniejszych swoich orzeczeń, w których wyrażono taki sam pogląd.

Tą linię orzeczniczą należy uznać za utrwaloną, bowiem znajduje ona odzwierciedlenie w licznych orzeczeniach sądów powszechnych. Jedynie dla przykładu wskazać należy wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28.02.2013 roku w sprawie I ACa 1227/12, w którym stwierdzono, iż koszty nieopłaconej pomocy prawnej winny być liczone odrębnie dla każdej sprawy, pomimo ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego na mocy art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc należało zmienić zaskarżone postanowienie zasądzając tytułem kosztów procesu od pozwanego na rzecz powoda w miejsce kwoty 937 zł kwotę 1.417 zł na którą składały się kwoty: 235 zł uiszczony tytułem opłat od pozwów, 102 zł z tytułu opłat skarbowych od pełnomocnictw procesowych i 1080 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w 6-ciu sprawach w każdej w wysokości minimalnej wynikającej z wartości przedmiotu zaskarżenia tj. po 180 zł zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Na mocy art. 108 kpc i § 6 pkt 4 oraz § 12 ust. 2 pkt 1 w/w rozporządzenia z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda tytułem kosztów postępowania zażaleniowego kwotę 90 zł, wliczając w to opłatę uiszczoną od zażalenia w kwocie 30 zł.